

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவரீயோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ருதி₃ ||

திருமங்கையாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| தந்தைதாய் ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ தந்தைதாய் ॥

திருவல்லவாழ்

‡தந்தை தாய் மக்களே*
சுற்றம் என்றுற்றவர் பற்றி நின்ற*
பந்தமார் வாழ்க்கையை*
நொந்து நீ பழியெனக் கருதினாயேல்*
அந்தமாய் ஆதியாய்* ஆதிக்கும்
ஆதியாய் ஆயனாய*
மைந்தனார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (1)

மின்னு மா வல்லியும் வஞ்சியும்
வென்ற* நுண்ணிடை நுடங்கும்*
அன்ன மென் நடையினார் கலவியை*
அருவருத்தஞ்சினாயேல்*
துன்னு மா மணி முடிப் பஞ்சவர்க்காகி*
முன் தூது சென்ற*
மன்னனார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (2)

பூணுலா மென் முலைப் பாவைமார்*
பொய்யினை மெய் இதென்று*
பேணுவார் பேசும் அப்பேச்சை*
நீ பிழையெனக் கருதினாயேல்*
நீள் நிலா வெண் குடை வாணனார்*
வேள்வியில் மண் இரந்த*
மாணியார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (3)

பண்ணுலாம் மென் மொழிப் பாவைமார்*
 பணைமுலை அணைதும் நாம் என்று*
 எண்ணுவார் எண்ணமதொழித்து* நீ
 பிழைத்துய்யக் கருதினாயேல்*
 விண்ணுளார் விண்ணின் மீதியன்ற*
 வேங்கடத்துளார்* வளங்கொள் முந்நீர்
 வண்ணனார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (4)

மஞ்சு தோய் வெண் குடை மன்னராய்*
 வாரணம் சூழ வாழ்ந்தார்*
 துஞ்சினார் என்பதோர் சொல்லை*
 நீ துயர் எனக் கருதினாயேல்*
 நஞ்சு தோய் கொங்கைமேல் அங்கைவாய்
 வைத்து* அவள் நாளை உண்ட
 மஞ்சனார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (5)

உருவினார் பிறவி சேர்* ஊன் பொதி
 நரம்பு தோல் குரம்பையுள் புக்கு*
 அருவி நோய் செய்து நின்று* ஐவர் தாம்
 வாழ்வதற்கஞ்சினாயேல்*
 திருவினார் வேதம் நான்கைந்து தீ*
 வேள்வியோடங்கம் ஆறும்*
 மருவினார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
 வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (6)

நோய் எலாம் பெய்ததோர் ஆக்கையை*
 மெய்யெனக் கொண்டு* வாளா
 பேயர் தாம் பேசும் அப்பேச்சை* நீ
 பிழையெனக் கருதினாயேல்*
 தீயுலா வெங்கதிர்த் திங்களாய்*
 மங்குல் வான் ஆகி நின்ற*

மாயனார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (7)

மஞ்சு சேர் வான் எரி* நீர் நிலம்
காலிவை மயங்கி நின்ற*
அஞ்சு சேர் ஆக்கையை* அரணம்
அன்றென்றுய்யக் கருதினாயேல்*
சந்து சேர் மென்முலைப்* பொன்மலர்ப்
பாவையும் தாமும்* நாளும்
வந்து சேர் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (8)

வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியார்*
என்றிவர் ஒதுகின்ற*
கள்ளநூல் தன்னையும்* கருமம்
அன்றென்றுய்யக் கருதினாயேல்*
தெள்ளியார் கை தொழும் தேவனார்*
மாமுநீர் அமுது தந்த*
வள்ளலார் வல்லவாழ்* சொல்லுமா
வல்லையாய் மருவு நெஞ்சே! (9)

‡மறைவலார் குறைவிலார் உறையுமூர்*
வல்லவாழ் அடிகள் தம்மைச்*
சிறை குலாம் வண்டறை சோலை சூழ்*
கோல நீள் ஆலி நாடன்*
கறையுலாம் வேல்வல்ல* கலியன் வாய்
ஒலியிவை கற்று வல்லார்*
இறைவராய் இருநிலம் காவல் பூண்டு*
இன்பம் நன்கெய்துவாரே (10)

|| திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||